

STANDARDY OCHRONY DZIECI W STOWARZYSZENIU DEMAGOG

Data zatwierdzenia: _____19.08.2025_____

Zatwierdzający: Zarząd Stowarzyszenia Demagog

Data wejścia w życie: _____19.08.2025_____

Data kolejnego przeglądu: _____19.08.2026_____ (lub po każdym przypadku interwencji)

Odpowiedzialny za przegląd: Koordynator ds. ochrony dzieci

Preambuła

Stowarzyszenie, jako organizacja prowadząca działania edukacyjne skierowane do dzieci, uznaje swoje szczególne zobowiązanie do zapewnienia im bezpiecznego, przyjaznego i rozwojowego środowiska. Celem niniejszych standardów jest zapobieganie wszelkim formom krzywdzenia dzieci oraz określenie jasnych zasad działania i reagowania w sytuacjach zagrożenia ich bezpieczeństwa i dobrostanu.

Nasze wartości:

- dobro dziecka zawsze na pierwszym miejscu,
- szacunek dla praw dziecka i jego podmiotowości,
- równość i niedyskryminacja,
- odpowiedzialność dorosłych za bezpieczeństwo dzieci,
- przejrzystość i jawność działań.

I. Zakres stosowania standardów

Standardy obowiązują wszystkie osoby związane ze Stowarzyszeniem – pracowników, współpracowników, wolontariuszy, stażystów, osoby prowadzące zajęcia, trenerów, edukatorów oraz inne osoby reprezentujące stowarzyszenie zarówno w czasie pracy, jak i poza nią, jeżeli ich działania mogą mieć wpływ na dzieci.

II. Zasady ogólne

1. **Pełna ochrona** – nie akceptujemy żadnej formy przemocy, zaniedbania, molestowania ani dyskryminacji wobec dzieci.
2. **Równość** – każde dziecko, bez względu na płeć, tożsamość płciową, pochodzenie etniczne, status społeczny, orientację psychoseksualną, wyznanie, niepełnosprawność czy jakąkolwiek inną cechę, jest równo chronione.
3. **Rola dorosłych** – wszyscy dorośli związani ze Stowarzyszeniem ponoszą odpowiedzialność za bezpieczeństwo dzieci i są zobowiązani do odpowiedniej reakcji w sytuacji zagrożenia.
4. **Działania prewencyjne** – przeciwdziałanie zagrożeniom ma charakter systemowy, obejmuje planowanie, edukację, nadzór, reagowanie i ewaluację.

5. **Otwartość i przejrzystość** – wszystkie działania są jawne, komunikacja z dziećmi i ich opiekunami jest transparentna.

III. Definicje

1. **Dziecko** – każda osoba poniżej 18. roku życia;
2. **Stowarzyszenie** – Stowarzyszenie DEMAGOG z siedzibą w Warszawie, z adresem ul. Stanisława Noakowskiego 26/28, 00-682 Warszawa, wpisanym do Rejestru stowarzyszeń, innych organizacji społecznych i zawodowych, fundacji oraz publicznych zakładów opieki zdrowotnej przez Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy w Warszawie, XII Wydział Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem 0000615583, posiadającym NIP 6751544169;
3. **Opiekun dziecka** – osoba uprawniona do reprezentacji dziecka, w szczególności rodzic lub opiekun;
4. **Krzywdzenie dziecka** – każde działanie lub jego zaniechanie, które prowadzi do fizycznej, emocjonalnej, seksualnej krzywdy dziecka, bądź zaniedbania jego potrzeb;
5. **Przemoc fizyczna** – jednorazowe, bądź powtarzające się działanie lub zaniechanie, wskutek którego dziecko doznaje faktycznej krzywdy lub jest nią potencjalnie zagrożone, w szczególności bicie, szarpanie, klapsy, naruszenie integralności fizycznej;
6. **Przemoc psychiczna** – długotrwałe, niefizyczne działania lub zaniechania osoby dorosłej, które naruszają poczucie bezpieczeństwa, tożsamość lub rozwój dziecka. Przemoc psychiczna może polegać na: braku wsparcia i uwagi, ciągłym krytykowaniu, wyśmiewaniu, obwinianiu, lekceważeniu potrzeb i granic dziecka, stawianiu wobec niego zbyt dużych oczekiwań lub sprzecznych sygnałów, angażowaniu w konflikty dorosłych czy narażaniu dziecka na oglądanie przemocy w domu;
7. **Przemoc seksualna** (wykorzystywanie seksualne) - każda forma angażowania dziecka w aktywność seksualną przez osobę dorosłą lub inne dziecko, niezależnie od tego, czy dochodzi do kontaktu fizycznego, czy nie. Przemoc seksualna obejmuje w szczególności: dotykanie dziecka lub zmuszanie go do dotykania sprawcy, prowadzenie rozmów o treści seksualnej nieodpowiedniej do wieku, komentowanie ciała lub zachowania dziecka w sposób seksualny, pokazywanie treści pornograficznych, „grooming” (budowanie relacji z dzieckiem w celu późniejszego wykorzystania), wykorzystanie pozycji władzy, zależności lub przewagi – również dla korzyści materialnych czy społecznych;

8. **Zaniedbanie** – chroniczne lub incydentalne niezaspokojenie fizycznych i/lub psychicznych potrzeb dziecka;
9. **Przemoc rówieśnicza** (*bullying*) - celowe, powtarzalne działania ze strony rówieśników, mające na celu wyrządzenie krzywdy lub przykrości słabszej osobie. Może przyjmować różne formy, takie jak: przemoc werbalna (np. wyśmiewanie), relacyjna (np. wykluczanie, ignorowanie), fizyczna (np. bicie, popychanie), materialna (np. kradzież, niszczenie rzeczy), cyberprzemoc (np. złośliwe wiadomości online), wykorzystywanie seksualne oraz przemoc oparta na stereotypach płciowych (np. przemoc w relacjach romantycznych);
10. **Dane osobowe dziecka** – wszelkie informacje umożliwiające identyfikację dziecka, w szczególności imię i nazwisko, wizerunek.

IV. Struktura odpowiedzialności

1. W Stowarzyszeniu powołuje się następujące role:

Rola	Zakres obowiązków
Koordynator ds. ochrony dzieci	Nadzór nad wdrażaniem i aktualizacją standardów, monitoring, szkolenia, raportowanie.
Osoba pierwszego kontaktu	Przyjmowanie zgłoszeń, podejmowanie interwencji, kontakt z instytucjami, zapewnienie zasad bezpiecznego korzystania z Internetu i mediów elektronicznych przez dzieci.

2. Do kluczowych zadań w ramach struktury zarządczej Stowarzyszenia należy zapewnienie skutecznego wdrażania i nadzorowania obowiązujących standardów funkcjonowania, zatwierdzanie polityk wewnętrznych regulujących działalność organizacji, zabezpieczenie odpowiednich zasobów niezbędnych do realizacji celów statutowych (w szczególności zasobów

ludzkich, organizacyjnych, czasowych i materialnych), jak również dokonywanie regularnych przeglądów oraz aktualizacji przyjętych polityk w odpowiedzi na zmieniające się uwarunkowania prawne, organizacyjne i operacyjne.

3. Każda osoba, która ma zostać dopuszczona do pracy z dziećmi jest zobowiązana do:
 - a) zapoznania się z treścią niniejszego dokumentu oraz załączników;
 - b) podpisania oświadczenia o znajomości i akceptacji standardów;
 - c) odbycia szkolenia wstępnego z zakresu ochrony dzieci.
4. Koordynator ds. ochrony dzieci jest odpowiedzialny za przeprowadzenie szkoleń oraz bieżące informowanie pracowników i współpracowników o procedurach związanych z ochroną dzieci.
5. Przed dopuszczeniem do działalności z udziałem dzieci, każda osoba podlega procedurze weryfikacyjnej, obejmującej m.in. sprawdzenie niekaralności oraz statusu w rejestrach publicznych. Szczegółowy tryb weryfikacji określa procedura wewnętrzna Stowarzyszenia.

V. Zasady relacji dorosły – dziecko

1. Wszystkie osoby działające w imieniu Stowarzyszenia Demagog, w szczególności osoby prowadzące warsztaty, zajęcia edukacyjne, wydarzenia publiczne oraz inne formy aktywności z udziałem dzieci, są zobowiązane do przestrzegania najwyższych standardów etycznych i wychowawczych w relacjach z dziećmi.
2. Relacja dorosły–dziecko powinna zawsze opierać się na szacunku, bezpieczeństwie oraz odpowiedzialności. Celem tych zasad jest ochrona godności dziecka oraz zapobieganie wszelkim formom nadużyć, nierówności czy manipulacji.
3. Dopuszczalne i pożądane postawy dorosłych wobec dzieci:
 - a) traktowanie każdego dziecka z pełnym poszanowaniem jego godności osobistej, tożsamości oraz indywidualnych potrzeb i ograniczeń;
 - b) rezygnacja z jakichkolwiek zachowań nacechowanych dominacją, przemocą, agresją lub wywieraniem presji;
 - c) zachowanie pełnego profesjonalizmu, przejawiającego się m.in. w przewidywalności działań, klarowności intencji oraz jawności podejmowanych kontaktów z dziećmi – każda forma kontaktu powinna być uzasadniona, transparentna i możliwa do oceny przez osoby trzecie.
4. Zachowania i działania niedopuszczalne:

- a) stosowanie przemocy w jakiegokolwiek postaci – fizycznej, psychicznej, seksualnej – niezależnie od jej natężenia, okoliczności czy intencji;
 - b) nawiązywanie relacji o charakterze intymnym, romantycznym bądź seksualnym z dzieckiem – także w formie sugestii, aluzji czy działań o charakterze *groomingowym*;
 - c) komentowanie wyglądu dziecka w sposób seksualny, sugerujący, oceniający lub naruszający poczucie bezpieczeństwa i granice osobiste dziecka;
 - d) okazywanie wyraźnego faworyzowania jednych dzieci lub ignorowania innych – każde dziecko powinno być traktowane z równą uwagą i szacunkiem;
 - e) utrwalanie wizerunku dziecka (w formie zdjęć, nagrań audio lub wideo) bez uprzedniej, wyraźnej zgody jego przedstawicieli ustawowych oraz wiedzy Zarządu Stowarzyszenia.
5. W relacjach między osobami dorosłymi reprezentującymi Stowarzyszenie a dziećmi, kontakt fizyczny powinien być ograniczony do absolutnego minimum i możliwy jedynie w ściśle określonych, uzasadnionych sytuacjach.
 6. W przypadku nagłych zdarzeń zagrażających zdrowiu lub życiu dziecka (np. omdlenie, upadek, zadławienie) osoba dorosła ma prawo i obowiązek podjąć odpowiednie działania ratunkowe – niezwłocznie, bez oczekiwania na zgodę dziecka – zgodnie z obowiązkiem udzielenia pomocy i zasadą stanu wyższej konieczności. W pozostałych sytuacjach – gdy kontakt fizyczny nie wynika z konieczności nagłej interwencji – może on nastąpić wyłącznie wtedy, gdy jest uzasadniony okolicznościami (np. pomoc w czynności technicznej, podanie rekwizytu, asekuracja przy zabawie) oraz za zgodą dziecka, w sposób jawny i możliwy do zaobserwowania przez osoby trzecie.
 7. Niedopuszczalne są wszelkie formy dotyku dotyczące miejsc intymnych, jak również gesty bliskości fizycznej niemające uzasadnienia, takie jak przytulanie, głaskanie, łaskotanie, trzymanie dziecka na kolanach.
 8. Bezwzględnie unika się przebywania z dzieckiem sam na sam w zamkniętym pomieszczeniu – wszelkie spotkania powinny odbywać się w obecności innej osoby dorosłej lub przy otwartych drzwiach.

VI. Zasady relacji dziecko – dziecko

1. Stowarzyszenie promuje kulturę wzajemnego szacunku, bezpieczeństwa oraz odpowiedzialności we wszystkich działaniach kierowanych do dzieci. Zasady te obowiązują w trakcie zajęć, wydarzeń oraz wszelkich form aktywności, w których uczestniczą dzieci.

2. Wartości, które są podstawą relacji między dziećmi:
 - a) poszanowanie zasady równości oraz brak tolerancji dla jakichkolwiek przejawów dyskryminacji lub przemocy;
 - b) pokojowe, wspólne rozwiązywanie konfliktów w duchu współpracy i wzajemnego zrozumienia;
 - c) respektowanie cudzej własności, prywatności oraz granic osobistych.
3. Zachowania niedopuszczalne w relacjach między dziećmi obejmują:
 - a) stosowanie przemocy fizycznej, psychicznej oraz przemocy rówieśniczej, w tym również tzw. *bullying* i *cyberbullying*;
 - b) wyśmiewanie, przezywanie, zastraszanie oraz kierowanie gróźb wobec innych dzieci;
 - c) dotykanie innych dzieci w sposób nieakceptowany, w szczególności w kontekście sfery intymnej;
 - d) udostępnianie lub komentowanie treści szkodliwych, takich jak pornografia, przemoc czy materiały patostreamerskie.
4. Zasady te są każdorazowo wyjaśniane dzieciom przed rozpoczęciem zajęć w sposób adekwatny do ich wieku i możliwości poznawczych. W przypadku dłuższych form zaangażowania, takich jak półkolonie czy kursy, dzieci zapraszane są do współtworzenia kodeksu dobrych relacji.

VII. Zasady komunikacji z dziećmi

1. Wszelka komunikacja prowadzona z dziećmi – niezależnie od tego, czy odbywa się ustnie, pisemnie, czy za pośrednictwem środków komunikacji elektronicznej – powinna spełniać określone standardy. Komunikacja powinna być:
 - a) jasna, zrozumiała oraz dostosowana do wieku i możliwości percepcyjnych dziecka;
 - b) wspierająca, oparta na empatii, otwartości i aktywnym słuchaniu;
 - c) informująca dzieci o ich prawach oraz dostępnych możliwościach uzyskania pomocy w sytuacjach trudnych.
2. Niedopuszczalne są komunikaty zawierające:
 - a) wulgaryzmy, ironię, agresję słowną oraz inne formy werbalnego nadużycia;
 - b) przejawy zawstydzania, poniżania, przypisywania negatywnych etykiet;
 - c) jakiegokolwiek sugestie czy odniesienia o charakterze seksualnym;
 - d) sformułowania podważające poczucie własnej wartości lub godności dziecka.

3. Każde dziecko ma prawo wiedzieć, do kogo może zwrócić się w sytuacji zagrożenia lub dyskomfortu. Obowiązkiem organizatora jest wskazanie dziecku osoby zaufanej (osoby pierwszego kontaktu) na początku każdego wydarzenia lub cyklu zajęć.

VIII. Zasady kontaktu z dziećmi poza godzinami zajęć

W celu ochrony prywatności, granic i integralności relacji z dziećmi obowiązują następujące zasady:

- 1) pracownicy i współpracownicy Demagoga nie kontaktują się z dziećmi prywatnie – w szczególności za pośrednictwem telefonu, poczty elektronicznej ani mediów społecznościowych;
- 2) wszelka komunikacja odbywa się wyłącznie poprzez oficjalne kanały Stowarzyszenia, za wiedzą i zgodą osób odpowiedzialnych za realizację projektu;
- 3) w sytuacjach wyjątkowych, takich jak potrzeba indywidualnego wsparcia dziecka w kryzysie, możliwy jest kontakt poza standardowymi kanałami, jednak wyłącznie za zgodą opiekuna prawnego i po odpowiednim udokumentowaniu tej komunikacji.

IX. Zasady korzystania z Internetu i mediów elektronicznych

1. W ramach zajęć z wykorzystaniem narzędzi cyfrowych Stowarzyszenie zapewnia bezpieczne środowisko online i edukację cyfrową.
2. Stowarzyszenie gwarantuje:
 - a) stosowanie odpowiednich zabezpieczeń technicznych (filtry, kontrola treści, monitoring aktywności);
 - b) obecność co najmniej dwóch osób dorosłych w każdej zamkniętej grupie komunikacyjnej;
 - c) jawność prowadzonej komunikacji – zakaz prywatnych wiadomości między dorosłymi a dziećmi;
 - d) edukację dzieci w zakresie zagrożeń internetowych, takich jak *grooming*, *sexting* czy *phishing*.
3. Zabronione są:
 - a) publikowanie wizerunku dziecka bez uprzedniej, pisemnej zgody opiekuna dziecka;
 - b) wykorzystywanie prywatnych kont pracowników do kontaktów z dziećmi;
 - c) obserwowanie dzieci w mediach społecznościowych z kont prywatnych.

X. Zasady relacji z osobami trzecimi (uczestnicy wydarzeń, obserwatorzy, opiekunowie)

1. Podczas wydarzeń otwartych, w których uczestniczą osoby dorosłe (np. rodzice, widzowie), obowiązują zasady analogiczne do zasad relacji między personelem a dziećmi.
2. Każda osoba dorosła obecna na wydarzeniu ma obowiązek przestrzegania standardów ochrony dzieci, w tym poszanowania ich prywatności, bezpieczeństwa oraz godności.
3. Wydarzenia o charakterze masowym objęte są regulaminem, który zawiera również zapisy dotyczące polityki ochrony dzieci.
4. Osoby naruszające te zasady – przykładowo poprzez przejawy agresji lub rejestrowanie wizerunku dzieci bez zgody – będą niezwłocznie usuwane z wydarzenia przez organizatorów.

XI. Identyfikacja czynników ryzyka krzywdzenia dzieci

1. Każdy członek zespołu Stowarzyszenia – niezależnie od pełnionej funkcji (w tym edukatorzy, trenerzy, animatorzy, wolontariusze) – jest zobowiązany do posiadania podstawowej wiedzy na temat objawów krzywdzenia dzieci oraz czynników ryzyka, które mogą wskazywać na konieczność interwencji.
2. Do obowiązków osób współpracujących ze Stowarzyszeniem należy:
 - a) rozpoznawanie typowych objawów krzywdzenia dzieci, zarówno w sferze fizycznej (np. siniaki, zadrapania, blizny, nagłe urazy), psychicznej (np. apatia, niepokój, agresja, wycofanie, nadmierna czujność), jak i społecznej (np. izolowanie się, brak kontaktu z rówieśnikami, gwałtowna zmiana zachowania lub nastroju);
 - b) znajomość i rozumienie czynników ryzyka, które mogą zwiększać prawdopodobieństwo doświadczania przemocy przez dziecko, takich jak: niepełnosprawność lub szczególne potrzeby rozwojowe, wychowywanie się w rodzinie dysfunkcyjnej (np. uzależnienia, przemoc domowa, konflikty), wcześniejsze doświadczenia przemocy, brak odpowiedniego nadzoru dorosłych lub zaniedbanie opiekuńcze.;
 - c) niezwłoczne zgłoszenie wszelkich niepokojących sygnałów lub uzasadnionych podejrzeń osobie pierwszego kontaktu wyznaczonej w Stowarzyszeniu, a w przypadku jej nieobecności – bezpośrednio do Zarządu Stowarzyszenia. Zgłoszenia dokonuje się nawet wówczas, gdy nie ma pewności co do wystąpienia przemocy – wystarczającą przesłanką do podjęcia działania jest uzasadnione podejrzenie zagrożenia dobra dziecka.

3. Przed rozpoczęciem każdego projektu, wydarzenia lub aktywności z udziałem dzieci dokonywana jest ocena ryzyka pod kątem zagrożeń dla bezpieczeństwa małoletnich. Ocena ta odbywa się na etapie planowania i służy dostosowaniu środków ostrożności i zapewnieniu bezpieczeństwa dzieci.

XII. Procedura interwencji

W przypadku podejrzenia, że dziecko doświadcza przemocy, zaniedbania lub innej formy krzywdzenia, stosowana jest procedura interwencyjna obejmująca następujące etapy:

- Krok 1: Zgłoszenie sytuacji

Osoba, która zaobserwuje niepokojące objawy lub zachowania dziecka (bądź uzyska takie informacje od innych), sporządza notatkę służbową. Może ona przybrać formę pisemną (dokument papierowy) lub elektroniczną (wiadomość e-mail). Zgłoszenie należy przekazać osobie pierwszego kontaktu. W przypadku, gdy ta osoba jest stroną konfliktu interesów lub nie może obiektywnie działać, zgłoszenie kieruje się bezpośrednio do członka Zarządu Stowarzyszenia.

- Krok 2: Weryfikacja zgłoszenia

Osoba pierwszego kontaktu dokonuje wstępnej oceny sytuacji, zazwyczaj poprzez:

- a) rozmowę z dzieckiem (przeprowadzoną w sposób dostosowany do jego wieku i możliwości, z poszanowaniem jego godności i emocji);
- b) rozmowę z opiekunem dziecka – o ile nie istnieje podejrzenie, że to właśnie on może być sprawcą przemocy;
- c) konsultację z psychologiem, pedagogiem lub innym specjalistą, jeśli zachodzi taka potrzeba.

Wszystkie informacje są dokumentowane w specjalnej karcie interwencji, która stanowi podstawę dalszych działań.

- Krok 3: Powiadomienie właściwych instytucji

Jeśli w wyniku weryfikacji zgłoszenia istnieje podejrzenie, że mogło dojść do przestępstwa lub dziecko znajduje się w sytuacji poważnego zagrożenia, Stowarzyszenie ma obowiązek niezwłocznie powiadomić odpowiednie instytucje:

- a) policję lub prokuraturę – w przypadku podejrzenia przestępstwa (np. przemocy fizycznej, seksualnej, znęcania się);
- b) Sąd rodzinny – w sytuacjach dotyczących poważnych zaniedbań opiekuńczych, przemocy domowej lub niewydolności wychowawczej;
- c) Ośrodek pomocy społecznej – jeżeli problem ma charakter systemowy (np. ubóstwo, brak nadzoru, przemoc ekonomiczna).

Wzory dokumentów niezbędnych do wykonania powyższych obowiązków stanowią załączniki do niniejszego dokumentu.

Jeżeli sprawcą przemocy lub zaniedbania jest opiekun dziecka, możliwe jest zaniechanie informowania go o działaniach interwencyjnych, jeśli kontakt z nim mógłby narazić dziecko na dalsze cierpienie lub zagrożenie.

- Krok 4: Działania wewnętrzne Stowarzyszenia

W sytuacji, gdy sprawcą przemocy lub naruszeń zasad etycznych osoba powiązana ze Stowarzyszeniem, Stowarzyszenie podejmuje następujące działania:

- a) natychmiastowe odsunięcie tej osoby od kontaktu z dziećmi;
- b) wszczęcie wewnętrznego postępowania wyjaśniającego;
- c) w przypadku poważnych naruszeń – rozwiązanie współpracy oraz zgłoszenie sprawy do odpowiednich organów ścigania lub instytucji nadzoru.

XIII. Ochrona danych i zasada poufności

1. Wszystkie osoby zaangażowane w proces interwencyjny są zobowiązane do zachowania pełnej poufności.
2. Informacje o dziecku, jego sytuacji rodzinnej i podejrzeniach dotyczących przemocy mogą być przekazywane wyłącznie osobom do tego uprawnionym, tj. członkom Zarządu Stowarzyszenia, osobom wyznaczonym do interwencji lub właściwym instytucjom (sąd, policja, pomoc społeczna).
3. Zabronione jest komentowanie sytuacji dziecka w obecności innych uczestników zajęć, rodziców, członków zespołu niezwiązanych z daną sprawą ani jakichkolwiek osób postronnych.
4. Dane osobowe dziecka i jego rodziny podlegają ochronie zgodnie z przepisami o ochronie danych osobowych oraz wewnętrznymi regulacjami Stowarzyszenia.

XIV. Reagowanie na przemoc rówieśniczą

1. W przypadku, gdy dziecko doświadcza przemocy ze strony innego dziecka – zarówno w formie bezpośredniej (np. wyzwiska, bicie, zastraszanie), jak i pośredniej (np. wykluczenie, cyberprzemoc) – Stowarzyszenie podejmuje działania oparte na zasadach ochrony obu stron konfliktu.
2. Przeprowadzane są oddzielne rozmowy z dzieckiem krzywdzonym i krzywdzącym oraz – w miarę możliwości – z ich opiekunami. Sporządzane są dwie odrębne karty interwencji dla każdego z dzieci. Dla dziecka pokrzywdzonego opracowywany jest indywidualny plan wsparcia i ochrony (szczegóły w pkt 15). Dziecku, które dopuściło się przemocy, proponowany jest plan zmiany zachowania, zawierający działania naprawcze i edukacyjne. Weryfikuje się, czy dziecko-agresor samo nie doświadcza przemocy (np. w środowisku domowym). Jeśli dziecko dopuszczające się przemocy nie jest uczestnikiem programu organizowanego przez Stowarzyszenie (np. pochodzi spoza grupy), informowani są jego opiekunowie oraz odpowiednia placówka oświatowa.

XV. Plan wsparcia dziecka pokrzywdzonego

W sytuacji, gdy dziecko doświadczyło przemocy, zaniedbania lub innej formy krzywdzenia, Stowarzyszenie opracowuje indywidualny plan wsparcia, mający na celu przywrócenie poczucia bezpieczeństwa i umożliwienie dziecku dalszego uczestnictwa w zajęciach w sposób bezpieczny i godny. Plan może obejmować między innymi:

- 1) odizolowanie dziecka od źródła zagrożenia (np. zmiana grupy, prowadzącego, miejsca zajęć);
- 2) przydzielenie dziecku osoby wspierającej w ramach zespołu organizacyjnego;
- 3) zapewnienie dostępu do specjalistycznej pomocy (np. konsultacja psychologiczna, skierowanie do poradni);
- 4) bieżącą współpracę z opiekunami dziecka – o ile nie są oni źródłem przemocy.

XVI. Postępowanie w nagłych przypadkach zagrożenia życia lub zdrowia dziecka

W sytuacji, w której dziecko znajduje się w stanie bezpośredniego zagrożenia życia lub zdrowia (np. utrata przytomności, poważny uraz, próba samookaleczenia), każdy pracownik lub współpracownik ma

obowiązek niezwłocznego działania, bez oczekiwania na zgodę przełożonych. Procedura wygląda następująco:

- niezwłoczne wezwanie pomocy – poprzez kontakt z numerem alarmowym 112;
- udzielenie pierwszej pomocy, zgodnie z posiadanymi umiejętnościami i przeszkoleniem;
- powiadomienie osoby pierwszego kontaktu oraz udokumentowanie zdarzenia (np. poprzez notatkę służbową);
- zastosowanie dalszych procedur interwencyjnych, po ustabilizowaniu sytuacji dziecka.

Stowarzyszenie zapewnia wsparcie osobom uczestniczącym w zdarzeniu i podejmuje niezbędne działania mające na celu zabezpieczenie dobra dziecka.

XVII. Postanowienia różne

1. Niniejszy dokument podlega zatwierdzeniu przez Zarząd Stowarzyszenia i jest dostępny: na stronie internetowej Stowarzyszenia, w siedzibie Stowarzyszenia oraz w materiałach informacyjnych dla dzieci i opiekunów.
2. Stowarzyszenie promuje Standardy Ochrony Dzieci wśród pracowników, współpracowników, wolontariuszy i innych osób działających w jego imieniu zapewniając im dostęp do niniejszego dokumentu.
3. Co najmniej raz na dwa lata przeprowadzana jest ewaluacja skuteczności standardów, a także po każdej sytuacji interwencyjnej. Ewaluacja ta jest realizowana przez Koordynatora ds. ochrony dzieci, w porozumieniu z Osobą Pierwszego Kontakt, na podstawie analizy dotychczasowych działań, zgłoszonych naruszeń, wniosków z interwencji oraz opinii osób zaangażowanych w pracę z dziećmi. Wnioski z ewaluacji są przekazywane Zarządowi i służą doskonaleniu polityki.
4. W miarę możliwości, raz na trzy lata Stowarzyszenie korzysta z konsultacji niezależnych ekspertów zewnętrznych (np. specjalistów ds. ochrony dzieci, prawników, psychologów), w celu obiektywnej oceny skuteczności polityki ochrony dzieci i procedur.
5. Stowarzyszenie prowadzi aktualną bazę kontaktów do instytucji mogących wspierać działania interwencyjne i pomocowe (m.in. policja, OPS, sąd rodzinny, placówki ochrony zdrowia). Za aktualizację bazy odpowiada Koordynator ds. ochrony dzieci. Dane te są dostępne dla osób zaangażowanych w realizację działań z dziećmi.

6. Standardy ochrony dzieci są zintegrowane z innymi procesami zarządzania organizacją – w tym planowaniem projektów, budżetowaniem, tworzeniem programów i audytami wewnętrznymi. Ochrona dzieci jest traktowana jako integralny element jakości działań Stowarzyszenia.
7. Koordynator ds. ochrony dzieci odpowiada za bieżące wdrażanie polityki, szkolenia i ewaluacje, a także za przygotowanie rocznego raportu z działań w zakresie ochrony dzieci, który przekazywany jest Zarządowi. Zarząd odpowiada za nadzór nad realizacją polityki oraz podejmowanie decyzji strategicznych w tym zakresie.
8. Po każdej sytuacji interwencyjnej prowadzona jest analiza przebiegu zdarzenia i zastosowanych procedur. Wnioski są dokumentowane w formie wewnętrznej notatki i wykorzystywane do aktualizacji procedur oraz jako materiał edukacyjny w szkoleniach zespołu. Analizy sytuacji interwencyjnych prowadzone są w duchu „lessons learned” – ich celem jest nie tylko ocena zgodności działań z procedurą, ale także identyfikacja dobrych praktyk i luk, które mogą posłużyć do aktualizacji polityki, podniesienia jakości szkoleń i zwiększenia bezpieczeństwa dzieci w przyszłości.
9. Wszystkie osoby i podmioty zewnętrzne dopuszczone do realizacji działań z udziałem dzieci w imieniu Stowarzyszenia są zobowiązane do przestrzegania niniejszej Polityki ochrony dzieci oraz obowiązujących procedur. W razie potrzeby odpowiednie zobowiązania wprowadzane są do umów cywilnoprawnych, partnerskich lub zamówieniowych. Stowarzyszenie może wymagać potwierdzenia zapoznania się z dokumentem oraz udziału w szkoleniu wstępnym.

XVIII. Postanowienia końcowe

Stowarzyszenie Demagog traktuje ochronę dzieci jako integralny element swojej misji społecznej i edukacyjnej. Zasady określone w niniejszym dokumencie mają charakter wiążący i są elementem kultury organizacyjnej opartej na odpowiedzialności, szacunku i przejrzystości działań.

Wdrożenie i przestrzeganie standardów ochrony dzieci stanowi obowiązek każdej osoby zaangażowanej w działalność Stowarzyszenia, niezależnie od formy współpracy czy zakresu powierzonych zadań.

Stowarzyszenie zobowiązuje się do:

- cyklicznego przeglądu i aktualizacji niniejszych zasad w oparciu o zmieniające się przepisy prawa, rekomendacje instytucji zajmujących się ochroną praw dziecka oraz doświadczenia płynące z ich stosowania,
- prowadzenia działań edukacyjnych i informacyjnych, których celem jest podnoszenie świadomości zespołu w zakresie ochrony dzieci,
- współpracy z instytucjami publicznymi i organizacjami społecznymi w przypadkach wymagających interwencji lub wsparcia specjalistycznego.

Wszelkie nieprawidłowości, zaniedbania lub podejrzenia naruszenia zasad określonych w niniejszym dokumencie będą traktowane z pełną powagą i rozpatrywane zgodnie z procedurami interwencyjnymi.

Stowarzyszenie Demagog podejmuje działania na rzecz tworzenia bezpiecznego środowiska dla dzieci nie tylko jako obowiązek formalny, ale jako wyraz głębokiego przekonania, że dobro dziecka musi być wartością nadrzędną we wszystkich działaniach edukacyjnych i społecznych.

Załącznik nr 1 Karta interwencji

1. Imię i nazwisko dziecka		
2. Przyczyna interwencji (forma krzywdzenia)		
3. Osoba zawiadamiająca o podejrzeniu krzywdzenia		
4. Opis podjętych działań, innych niż interwencja	Data	Działanie
5. Spotkania z rodzicami/opiekunami prawnymi dziecka	Data	Opis spotkania
6. Forma podjętej interwencji (zakreślić właściwe)	zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa, wniosek o wgląd w sytuację dziecka/rodziny, inny rodzaj interwencji. Jaki?	
7. Dane dotyczące interwencji (nazwa organu, do którego zgłoszono interwencję) i data interwencji		
	Data	Działanie

8. Wyniki interwencji: działania organów wymiaru sprawiedliwości, jeśli organizacja uzyskała informacje o wynikach działania własnego/działania rodziców/ opiekunów prawnych		

Załącznik nr 2 – skrócone Standardy Ochrony Małoletnich

PROCEDURA WEWNĘTRZNA DO STANDARDÓW OCHRONY DZIECI

Stowarzyszenie Demagog przyjmuje zasady, których celem jest zapewnienie dzieciom pełnego bezpieczeństwa, poszanowania ich godności oraz stworzenie przyjaznego środowiska wolnego od przemocy i dyskryminacji. Standardy obowiązują wszystkich pracowników, współpracowników, wolontariuszy, stażystów, osoby prowadzące zajęcia, trenerów, edukatorów oraz inne osoby reprezentujące stowarzyszenie zarówno w czasie pracy, jak i poza nią, jeżeli ich działania mogą mieć wpływ na dzieci. Każda osoba dopuszczona do pracy z dziećmi ma obowiązek znajomości i przestrzegania zasad, odbycia szkolenia oraz poddania się procedurze weryfikacyjnej. Szczególny nacisk kładzie się na równość, odpowiedzialność dorosłych, otwartą komunikację oraz bezpieczne korzystanie z nowych technologii. Niedopuszczalne są jakiegokolwiek formy przemocy fizycznej, psychicznej, seksualnej, zaniedbania czy nadużyć.

W przypadku podejrzenia krzywdzenia dziecka obowiązuje procedura interwencyjna: zgłoszenie, weryfikacja sytuacji, dokumentacja oraz, jeśli zachodzi taka potrzeba, powiadomienie odpowiednich instytucji (policja, sąd rodzinny, OPS). Stowarzyszenie zapewnia poufność danych oraz wsparcie dzieciom poszkodowanym poprzez indywidualne plany ochrony i współpracę ze specjalistami. Wszystkie działania są przejrzyste, a relacje dorosłych z dziećmi muszą być profesjonalne, jawne i pozbawione ryzyka nadużyć. Ochrona dzieci stanowi integralny element misji Stowarzyszenia Demagog i podlega regularnym przeglądom, ewaluacjom oraz szkoleniom, aby stale podnosić poziom bezpieczeństwa i jakości pracy z dziećmi.

§1. Zatwierdzenie dokumentu

1. Standardy Ochrony Dzieci są przyjmowane przez Zarząd Stowarzyszenia Demagog i wchodzi w życie z dniem podjęcia uchwały.
2. Każda zmiana treści dokumentu wymaga ponownego zatwierdzenia przez Zarząd.

§2. Wyznaczenie osób odpowiedzialnych

1. Po przyjęciu dokumentu, Zarząd Stowarzyszenia wyznacza spośród swoich członków osobę odpowiedzialną za ochronę dzieci w Stowarzyszeniu (dalej: "Koordynator ds. ochrony dzieci").
2. Koordynator ds. ochrony dzieci powołuje Osobę Pierwszego Kontaktu i przedstawia ją Zarządowi do zatwierdzenia.
3. Członek odpowiedzialny koordynuje proces wyznaczania pozostałych osób funkcyjnych zgodnie z zakresem określonym w strukturze odpowiedzialności dokumentu (jeśli dotyczy).

§3. Wdrożenie i upowszechnienie standardów

1. Koordynator ds. ochrony dzieci odpowiada za wdrożenie standardów w działalności operacyjnej Stowarzyszenia.
2. Standardy są publikowane w widocznym miejscu na stronie internetowej Stowarzyszenia.
3. W wersji papierowej dokument jest dostępny:
 - a) w siedzibie Stowarzyszenia;
 - b) podczas wydarzeń edukacyjnych z udziałem dzieci;
 - c) w materiałach informacyjnych kierowanych do dzieci i ich opiekunów.
4. Skrócona wersja zasad relacji oraz procedur dostępna jest w formie broszury i wywieszona na tablicach informacyjnych podczas wydarzeń z udziałem dzieci.

§4. Zapoznanie osób współpracujących

1. Wszystkie osoby zaangażowane do współpracy z dziećmi, w tym pracownicy, współpracownicy, wolontariusze i stażyści, są zobowiązani do:
 - a) zapoznania się z niniejszymi standardami;
 - b) podpisania oświadczenia o ich znajomości i zobowiązaniu do ich przestrzegania;
 - c) odbycia wstępnego szkolenia z zakresu ochrony dzieci.
2. Koordynator ds. ochrony dzieci prowadzi rejestr osób przeszkolonych i archiwizuje oświadczenia.
3. Stowarzyszenie promuje zasady ochrony dzieci również wśród pracowników, współpracowników i wolontariuszy niezaangażowanych bezpośrednio w działalność z dziećmi, aby zapewnić powszechną świadomość i kulturę bezpieczeństwa w całej organizacji.

§5. Weryfikacja osób współpracujących

1. Przed nawiązaniem stosunku pracy lub dopuszczeniem do działalności związanej z dziećmi, Stowarzyszenie Demagog jest zobowiązane do weryfikacji kandydatów zgodnie z przepisami obowiązującego prawa.
2. Osoba, o której mowa w ust. 1 powyżej musi przedłożyć:
 - a) informację z Krajowego rejestru Karnego w zakresie przestępstw określonych w rozdziałach XIX i XXV Kodeksu karnego, art. 189a i art. 207 Kodeksu karnego oraz w ustawie o przeciwdziałaniu narkomanii;
 - b) oświadczenie o państwie lub państwach, w których zamieszkiwała w ciągu ostatnich 20 lat, innych niż Rzeczpospolita Polska i państwo obywatelstwa;
 - c) informację z rejestru karnego każdego z państw zgodnie z oświadczeniem, o którym mowa powyżej, uzyskaną do celów działalności zawodowej lub wolontariackiej związanej z kontaktami z dziećmi.
3. W przypadku obywateli państw innych niż Rzeczpospolita Polska, osoba taka dodatkowo przedkłada informację z rejestru karnego państwa swojego obywatelstwa, również uzyskaną do celów działalności z dziećmi.
4. Jeżeli prawo danego państwa nie przewiduje wydania informacji przeznaczonej do działalności z dziećmi, osoba zobowiązana jest do przedłożenia:
 - a) ogólnej informacji z rejestru karnego tego państwa;
 - b) oświadczenia, że nie była w tym państwie prawomocnie skazana za przestępstwa odpowiadające ww. czynom;
 - c) oświadczenia, że nie wydano wobec niej orzeczenia zakazującego wykonywania działalności związanej z dziećmi.
5. Wszystkie oświadczenia składane są pod rygorem odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia, z obowiązkową klauzulą:
"Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia."
6. Stowarzyszenie każdorazowo samodzielnie pozyskuje informację, czy dane osoby są wpisane w Rejestrze Sprawców Przystępstw na Tle Seksualnym z dostępem ograniczonym oraz w Rejestrze Państwowej Komisji.
7. Informacje i oświadczenia, o których mowa w ust. 2–6, są przechowywane w formie elektronicznej zgodnie z zasadami określonymi w dalszej części niniejszego dokumentu, natomiast do akt osobowych pracownika lub dokumentacji osób dopuszczonych do działalności z dziećmi dołącza się notatkę zawierającą adnotację o miejscu przechowywania zaświadczenia.

8. Weryfikacji dokumentów oraz kompletności informacji dokonuje Koordynator ds. ochrony dzieci lub wyznaczony przez niego pracownik.
9. Osoby, które nie przedstawią wymaganych dokumentów lub odmówią ich złożenia, nie mogą zostać dopuszczone do jakiegokolwiek działalności z udziałem dzieci w imieniu Stowarzyszenia.
10. Z obowiązku przedstawienia ww. dokumentów zwolnione są jedynie osoby należące do rodziny dziecka lub znane osobiście rodzicowi lub przedstawicielowi ustawowemu dziecka, o ile działalność jest wykonywana wyłącznie wobec danego dziecka, zgodnie z art. 21 ust. 10 i 11 ustawy o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym i ochronie małoletnich.

§6. Zbieranie i przechowywanie informacji i oświadczeń

1. Za pozyskiwanie, weryfikację oraz kompletność informacji i oświadczeń, o których mowa w §5, odpowiada Koordynator ds. ochrony dzieci lub wyznaczony przez niego pracownik. Koordynator może powierzyć wykonanie poszczególnych czynności innym osobom, z zachowaniem zasady odpowiedzialności za prawidłowość procesu.
2. Informacje i oświadczenia przechowywane są w formie elektronicznej na komputerze służbowym Koordynatora ds. ochrony dzieci. Koordynator może nadać dostęp do tych danych wyłącznie upoważnionym pracownikom Stowarzyszenia.
3. Dostęp do danych zabezpieczony jest hasłem oraz innymi środkami ochrony adekwatnymi do wymogów bezpieczeństwa. Stowarzyszenie zapewnia ochronę zgromadzonych danych przed dostępem osób nieuprawnionych, ich utratą lub nieuprawnioną modyfikacją.
4. Informacje i oświadczenia przechowywane są przez okres ich przydatności, w szczególności przez czas wymagany obowiązującymi przepisami prawa. Po utracie przydatności dane te podlegają trwałemu usunięciu.

§7. Rewizja i aktualizacja dokumentu

1. Ewaluacja skuteczności dokumentu odbywa się co najmniej raz na dwa lata.
2. Dodatkowa rewizja przeprowadzana jest:
 - a) po każdej sytuacji interwencyjnej dotyczącej naruszenia standardów;
 - b) w przypadku zmiany przepisów prawa odnoszących się do ochrony dzieci;
 - c) na wniosek Koordynatora ds. ochrony dzieci lub Zarządu.
3. Aktualizacja dokumentu jest sporządzana przez Koordynatora ds. ochrony dzieci w porozumieniu z Osobą Pierwszego Kontakt, a następnie zatwierdzana przez Zarząd.

§7. Działania promujące standardy

1. Standardy ochrony dzieci są promowane podczas każdego wydarzenia organizowanego przez Stowarzyszenie z udziałem dzieci.
2. Na wydarzeniach dostępne są materiały informacyjne (ulotki, plakaty, broszury) zawierające podstawowe zasady bezpieczeństwa.
3. Osoba Pierwszego Kontaktu lub prowadzący wydarzenie ma obowiązek przedstawić dzieciom – w sposób zrozumiały dla ich wieku – zasady bezpieczeństwa oraz wskazać osobę, do której mogą się zgłosić w sytuacji zagrożenia.

Załącznik nr 3 - Wzór zawiadomienia o podejrzeniu popełnienia przestępstwa

Miejsce, dnia

Prokuratura Rejonowa w.....¹

L. Dz.

Zawiadamiający:

Imię i nazwisko lub nazwa instytucji

reprezentowana przez:

adres do korespondencji:

Zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa

Niniejszym składam zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa
..... wobec małoletniego
..... (imię i nazwisko, data urodzenia) przez
..... (imię i nazwisko
domniemanego sprawcy).

Uzasadnienie

W trakcie wykonywania przez (imię i
nazwisko pracownika) czynności służbowych (informacja o charakterze czynności, np.
podczas treningu) (imię i nazwisko
dziecka), dziecko ujawniło
.....².

Załącznik nr 4 - Wzór wniosku o wgląd w sytuację dziecka/rodziny

Wzór wniosku o wgląd w sytuację dziecka/rodziny

Miejsce, dnia

Sąd Rejonowy w

Wydział Rodzinny i Nieletnich

L. Dz.

Wnioskodawca:

Imię i nazwisko lub nazwa instytucji

reprezentowana przez:

adres do korespondencji:

Uczestnicy postępowania:

(imiona i nazwiska rodziców/opiekunów małoletniego)

ul

(adres zamieszkania)

dane małoletniego:

.....

(imię i nazwisko dziecka, data urodzenia)

Wniosek o wgląd w sytuację dziecka

Niniejszym wnoszę o wgląd w sytuację małoletniego (imię i nazwisko dziecka, data urodzenia) i wydanie odpowiednich zarządzeń opiekuńczych.

Uzasadnienie

Opis	sytuacji	zagrożenia	dobra	dziecka
.....				
.....				
.....				

Mając powyższe fakty na uwadze, można przypuszczać, że dobro małoletniej/małoletniego jest zagrożone, a rodzice nie wykonują właściwie władzy rodzicielskiej. Dlatego wniosek o wgląd w sytuację rodzinną małoletniej i ewentualne wsparcie rodziców jest uzasadniony.¹

Wszelką korespondencję w sprawie proszę przesyłać na adres korespondencyjny, z powołaniem się na numer i liczbę dziennika pisma.

.....

podpis pracownika
interwencji

podpis osoby odpowiedzialnej za podejmowanie

Załączniki:

1. Dokument potwierdzający uprawnienie do reprezentacji zgłaszającego.
2. Ew. inne dokumenty
3. Odpis pisma

Uwaga:

¹ Można dodać: wnoszę, aby sąd powiadomił o wszczęciu postępowania z urzędu lub braku podstaw do jego wszczęcia z urzędu.

Wniosek należy złożyć do sądu właściwego ze względu na miejsce zamieszkania dziecka, niezameldowania.

Należy zawsze podać imię i nazwisko dziecka i adres jego pobytu. Tylko w takim wypadku sąd może skutecznie pomóc, m.in. poprzez wysłanie do rodziny kuratora na wywiad.

Załącznik nr 5 - Oświadczenie o zapoznaniu się ze standardami ochrony dzieci i zobowiązaniu do ich przestrzegania

Oświadczenie o zapoznaniu się ze standardami ochrony dzieci i zobowiązaniu do ich przestrzegania

.....

miejsce i data

Ja, nr PESEL
..... oświadczam, że zapoznałam/-em się ze standardami
ochrony dzieci (w tym zasadami bezpiecznych relacji personel - dziecko) obowiązującą w
..... i zobowiązuję się jej ich przestrzegania.

.....

podpis